

Деница Минчева

Пред вратата стои
непознат...

Пред вратата стои непознат
и говори: „Навън е студено.
Аз умирам от студ и от глад.
Позволи ми да вляза при тебе.“

Със ушите си чувам гласа.
Със очите си виждам лицето му.
Със краката си тръгвам напред,
за да стигна навън до ръцете му.

Той държи във ръцете си дар –
малка жълта кутийка смирение.
„Тя е малък, но ценен товар“ –
казва той – „тя е капка спасение“.

„Тази капка съдържа света –
пътя, силата, мрака, живота,
хляба, вярата и вечността,
всяка бъдеща твоя Голгота“.

Пред вратата ми странник стои.
Аз го виждам и чувам молбите му.
А в ръцете му камък тежи
и се слива с цвета на очите му.

КРАЙ

© Деница Минчева

Източник: <http://denitsamincheva.blogspot.com/>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11857>]